

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote**. — Cena pojedynczego numeru **30 groszy**.
 Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
 Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 26. maja 1934 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Śląskiego.

z dnia 26 kwietnia 1934 r.

o podwyższeniu składek i wprowadzeniu dalszych klas grup zarobkowych, składek i kwot wzrostów w ubezpieczeniu na wypadek inwalidztwa.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 7 grudnia 1927 r. (Dz. U. Śl. Nr. 26, poz. 49) zarządzam za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej, co następuje:

§ 1.

1. § 1245 Ordynacji Ubezpieczeniowej otrzymuje następujące brzmienie:

„Według wysokości rocznego zarobku ustania się dla ubezpieczonych następujące klasy zarobkowe:

klasa zarobkowa 1	do 660,— zł
2	ponad 660,— zł „ 960,— „
3	„ 960,— „ „ 1.320,— „
4	„ 1.320,— „ „ 1.620,— „
5	„ 1.620,— „ „ 1.980,— „
6	„ 1.980,— „ „ 2.340,— „
7	„ 2.340,— „ „ 2.700,— „
8	„ 2.700,— „

2. § 1289 Ordynacji Ubezpieczeniowej otrzymuje dalszy ustęp o następującym brzmieniu:

„Kwota wzrostu w 7 klasie zarobkowej wynosi 28 gr., w 8 klasie zarobkowej 32 gr.“

3. § 1392 otrzymuje następujące brzmienie:

„Jako składkę tygodniową pobiera się:

w klasie zarobkowej 1	40 gr.
2	90 „
3	1,40 zł.
4	1,90 „
5	2,30 „
6	2,80 „
7	3,30 „
8	3,90 „

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 28 maja 1934 r.

Wojewoda Śląski:

(—) Dr. Grażyński.

(Przedruk: Dz. Ust. Śl. z dnia 12 maja 1934 r. Nr. 12).

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Śląskiego

z dnia 26 kwietnia 1934 r.

w przedmiocie przedłużenia czasokresu, oznaczonego w § 18 ustawy z dnia 6 kwietnia 1920 r. (Dz. U. Rz. niem. str. 458) o obowiązku zatrudnienia inwalidów ciężkouszkodzonych.

§ 1.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. Śl. Nr. 10, poz. 44) w przedmiocie przedłużenia terminu, przewidzianego w § 18 ustawy o zatrudnianiu ciężkouszkodzonych inwalidów z dnia 6 kwietnia 1920 r. (Dz. U. Rz. niem. str. 458) przedłużam za zgodą Śląskiej Rady Wojewódzkiej termin, przewidziany w art. 1 cytowanej ustawy do dnia 31 grudnia 1934 r.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Wojewoda Śląski:

(—) Dr. Grażyński.

(Przedruk: Dz. Ust. Śl. z dnia 12 maja 1934 r. Nr. 12).

ZARZĄDZENIE**Wojewody Śląskiego**

z dnia 24 kwietnia 1934 r.

w przedmiocie zaliczek na uposażenie dla funkcjonariuszów związków komunalnych.

Komasując dotychczasowe przepisy, dotyczące zaliczek na uposażenie, zarządzam na zasadzie przepisu art. 3 ustawy z dnia 8 lipca 1925 r. w przedmiocie uposażenia funkcjonariuszów Województwa Śląskiego tudzież funkcjonariuszów związków komunalnych (Dz. U. Śl. Nr. 11, poz. 28) co następuje:

I. Bezprocentowe zaliczki na uposażenie mogą być udzielane tylko urzędnikom i funkcjonariuszom związków komunalnych, pozostającym w czynnej służbie danego związku komunalnego.

Z pośród osób wyżej wymienionych wyłącza się od prawa do zaliczki te osoby, które:

- a) są zawieszone w pełnieniu służby,
- b) pozostają na urlopie bezpłatnym oraz
- c) którym wypowiedziano stosunek służbowy.

W drodze wyjątku od postanowień, zawartych pod lit. b) ustępu poprzedniego, mogą być udzielane bezprocentowe zaliczki na uposażenie osobom pozostającym na bezpłatnym urlopie, udzielonym dla uzupełnienia studiów. W przypadku tym, potrącanie rat udzielonej zaliczki na uposażenie rozpoczyna się od pierwszego dnia miesiąca następującego po ukończeniu urlopu.

II. Zaliczki mogą być udzielane w zasadzie tylko na pokrycie wydatków, spowodowanych chorobą prosiącego, chorobą lub śmiercią tych członków rodziny, do których utrzymania proszący jest prawnie obowiązany, na spłatę długów, powstałych bez winy prosiącego, na kupno niezbędnych ruchomości, na pokrycie wydatków, związanych z zawarciem związku małżeńskiego przez prosiącego, jego ślubne dzieci, uprawnione, przysposobione, oraz pasierbów, w razie powiększenia się rodziny, na koszty odbycia podróży naukowych, ogłoszenia pracy naukowej, jak również na koszty nabycia własnego mieszkania. W wyjątkowych przypadkach mogą być przyznane zaliczki również na cele konsumcyjne jak np. na zakup ubrania, obuwia, opału na zimę itp.

W przypadkach innych, niewymienionych w poprzednim ustępie, mogą być udzielane zaliczki na uposażenie tylko wyjątkowo, za uprzednią zgodą organu uchwalającego danego związku komunalnego.

Prawo do otrzymania zaliczki na koszty budowy własnego mieszkania służy osobom, w dz. I. jeżeli:

1. nie mają odpowiedniego do swego stanu rodzinnego mieszkania, wynajętego bezpośrednio od właściciela w domu, podlegającym ochronie lokatorów i

2. jeżeli same lub do spółki z małżonkiem, rodzicami lub rodzeństwem, o ile z osobami temi prowadzą wspólne gospodarstwo domowe, rozpoczęły już budowę mieszkania na własność, albo też jeżeli są członkami spółdzielni mieszkaniowej, która buduje dla nich mieszkania w domu spółdzielczym. Z pośród wymienionych osób należy uwzględnić przedewszystkiem osoby, znajdujące

się chwilowo w niekorzystnym położeniu mieszkaniowym (np. osoby mieszkające poza granicami miejscowości, w której pełnią służbę itp.). Na budowę jednego i tego samego mieszkania może być udzielona zaliczka tylko jeden raz.

III. Osoba ubiegająca się o zaliczkę winna szczegółowo uzasadnić jej potrzebę i wysokość. Sprawa przyznania zaliczki i jej wysokości zależna jest od uznania organu, uprawnionego do przyznawania zaliczek.

Udzielenie zaliczek na uposażenie funkcjonariuszów związków komunalnych w wysokości 1—3 miesięcznego uposażenia służbowego w przypadkach, przewidzianych w dziale II, należy do właściwości kierownika władzy komunalnej.

Przyznawanie zaliczek, przekraczających 3-miesięczne uposażenie, należy do właściwości organu uchwalającego danego Związku Komunalnego.

Przyznawanie zaliczek na uposażenie dla kierowników Związków Komunalnych, należy bez względu na jej wysokość, do właściwości organu uchwalającego Związku Komunalnego.

Udzielanie nowej zaliczki przed spłatą poprzedniej, jest dopuszczalne jedynie pod warunkiem równoczesnego potrącenia reszty rat poprzedniej zaliczki.

Władze uprawnione do przyznawania zaliczek winny zwracać szczególną uwagę, by okoliczności, uzasadniające przyznanie zaliczki i jej wysokości, były udowodnione w sposób nienasuujący wątpliwości. Prośby bez odpowiedniego wiarygodnego udokumentowania nie powinny być przez te władze wogóle rozpatrywane, lecz zwracane bez rozpatrzenia, względnie do uzupełnienia według wymogów zarządzenia.

IV. Zaliczki na uposażenie przyznaje się w złotych. Wysokość zaliczek nie może przekraczać:

- a) na cele konsumcyjne jednomiesięcznego uposażenia,
- b) na wydatki niezwiązane z potrzebami życia codziennego — 3-miesięcznego uposażenia.
- c) na budowę własnego mieszkania — 6-cio miesięcznego uposażenia.

Zaliczka o wysokości przekraczającej 3-miesięczne uposażenie, może być udzielona tym urzędnikom i funkcjonariuszom związków komunalnych, którzy nie nabyli jeszcze praw emerytalnych, tylko wtedy, jeżeli zostanie zabezpieczona albo hipotecznie, albo przez zobowiązanie 2 wypłacalnych ręczycieli.

Za podstawę obliczenia zaliczki przyjmuje się pełne uposażenie, pobierane w miesiącu, w którym udzielono zaliczki.

V. Zwrot zaliczki udzielonej we wysokości jednomiesięcznego uposażenia następuje w nie więcej jak 12, zaliczki udzielonej w wysokości dwumiesięcznego uposażenia w nie więcej jak 18, zaliczki udzielonej do wysokości 3 miesięcznego uposażenia w niewięcej niż 30, udzielonej w wymiarze wyższym niż trzymiesięczne uposażenie, w nie więcej jak 36 bezpośrednio po sobie następujących ratach miesięcznych.

Raty zaliczki potrąca się z uposażenia, począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po przyznaniu zaliczki.

VI. Władza związku komunalnego asygnująca pobory swoim urzędnikom i funkcjonariuszom, winna w przypadku przyznania zaliczki, na podstawie zarządzenia, będącego podstawą wypłaty tejże, zaznaczyć w karcie likwidacyjnej wysokość przyznanej zaliczki, okres, w którym zaliczka ulega zwrotowi oraz wysokość przypadających rat miesięcznych. W razie niespłacenia całkowicie jednej zaliczki i przyznania zaliczki nowej, należy w karcie likwidacyjnej odnotować na podstawie aktu przyznania zaliczki, wysokość salda ulegającego potrąceniu z nowej zaliczki. Wygotowanie asygnacji kasowych, będących podstawą wypłaty zaliczki oraz księgowanie w księdze głównej i w księdze zaliczek wypłaconych z tego tytułu kwot, nastąpić winno na podstawie kart likwidacyjnych. O przyznaniu zaliczki proszącemu należy zawiadomić go pismem, którego wzór podaje się niżej.

W z ó r.

Nazwa Związku Komunalnego
 Nr.
 dnia 19 . . . r.,
 Do Pana (i)
 w
 W uwzględnieniu prośby Pana(i) z dnia
 19 . . . r., na podstawie
 przyznaje się Panu (i) zaliczkę na uposażenie w kwocie zł.
 Od kwoty tej potrąca się jednocześnie resztę poprzedniej zaliczki w kwocie zł.
 asygnując do rąk Pana(i) netto zł.
 (słownie:)
 Przyznana niniejszem zaliczka w kwocie zł (słownie:)
 zostanie Panu (i) potrącona z pobrań służbowych, poczynawszy od dnia 19 . . . r.
 w równych ratach miesięcznych.
 po zł.

VII. W przypadkach rozwiązania stosunku służbowego bez prawa do uposażenia emerytalnego, należy zaległe raty zaliczkowe potrącić w całości z ewentualnie przyznanej odprawy lub też wyegzekwować od ręczycieli.

VIII. W razie śmierci przed spłatą zaliczki dług z powyższego tytułu obciąża spadkobierców do wysokości odziedziczonego majątku; zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw cywilnych.

IX. Wierzytelności związków komunalnych, wynikające z zaliczek na uposażenie, mogą być umarzane tylko w następujących przypadkach:

a) jeżeli kroki sądowe, wdrożone celem ściągnięcia odnośnej wierzytelności nie doprowadziły do ściągnięcia odnośnej wierzytelności, lub jeżeli wdrażanie tych kroków, wobec braku majątku po stronie zobowiązanego, byłoby bezcelowe. Decyzję co do umorzenia wierzytelności winne powziąć organa uchwalające związek komunalny. Przed umorzeniem wierzytelności przekraczających kwotę 100 (stu) zł. należy sprawę utrzymywać w ewidencji przez okres trzech lat, przeprowadzać kilkakrotnie w odpowiednich odstępach czasu zbadanie stanu majątkowego obowiązanego i w miarę po-

prawy tego stanu, zarządzić ściągnięcie wierzytelności;

b) jeżeli przy wierzytelnościach, nieprzekraczających kwoty 200 (dwustu) zł. można z akt sprawy, uzupełnionych ewentualnie dalszymi dochodzeniami dość do wniosku, że wartość odnośnej wierzytelności jest mniejsza od przypuszczalnych kosztów jej dochodzenia, lub nie pozostaje w racjonalnym stosunku do nakładu czasu pracy potrzebnego na ściągnięcie pretencji;

c) jeżeli właściwy sąd zaniechał przeprowadzenia pertraktacji spadkowej z powodu braku majątku po zmarłym dłużniku;

d) jeżeli w wyniku dochodzeń administracyjnych ustalono, że zmarły nie pozostawił żadnego majątku.

Umorzenie wierzytelności, za którą obok zobowiązanego głównego odpowiadają z jakiegokolwiek tytułu inne osoby, może nastąpić tylko, o ile zachodzą co do wszystkich zobowiązanych warunki umorzenia.

X. Kontrola regularnych spłat zaliczek należy do obowiązków kierowników związków komunalnych.

XI. Pracownikom fizycznym związków komunalnych, kierownicy tychże związków mogą przyznawać zaliczki na wynagrodzenie w wysokości nieprzekraczającej jednotygodniowego zarobku. W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, mogą być przyznawane pracownikom tym zaliczki wyższe, nieprzekraczające jednomiesięcznego uposażenia jednak tylko o tyle o ile zaliczka zostanie zabezpieczona przez zobowiązanie 2 wypłacalnych ręczycieli. Zaliczki te winny być potrącane najwyżej w 10-ciu następujących po sobie ratach tygodniowych.

XII. Zarządzeniem niniejszem uchyla się wszystkie przepisy, odnoszące się do zaliczek na uposażenie.

Wojewoda Śląski:

(—) Dr. Grażyński.

(Przedruk: Gz. Urz. Woj. Śl. z dnia 7 maja 1934 r. Nr. 15.)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 kwietnia 1934 r.

w sprawie znaczków stemplowych.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413) zarządzam co następuje:

§ 1. Znaczki stemplowe wartości 20 zł. i 5 gr, sporządzone według wzorów, opisanych w obwieszczeniu Ministra Skarbu z dnia 20 czerwca 1924 r. (Monitor Polski Nr. 142, poz. 412), jak również znaczki stemplowe wartości: 20 zł, 10 zł, 25 gr, 20 gr i 10 gr, sporządzone według wzorów, opisanych w § 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842), mogą być używane tylko do dnia 15 lipca 1934 r. łącznie. Znaczki takie, nieużyte celem uiszczenia

opłaty stemplowej, zostaną wymienione na znaki stemplowe, będące w obiegu, w razie przedstawienia ich do wymiany w czasie od dnia 1 do 31 lipca 1934 r. Przytem mają zastosowane §§ 90 — 93 powołanego rozporządzenia z dnia 10 października 1932 r. w brzmieniu §-u 1 (punktu 29) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 797).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

(Dz. U. R. P. Nr. 38 z dnia 9 maja 1934 r., poz. 344).

Naczelnik gminy
L. dz. B. F. 99/2/34.

Ogłoszenie.

Statut gminy Nowa-Wieś w przedmiocie poboru podatku od psów z dnia 23. 12. 1933 r, zatwierdzony uchwałą Wydziału Powiatowego w Katowicach z dnia 6. marca 1934 r, obowiązujący od 1. IV. 1934 r, ogłoszony został dnia 12. 3. 1934 r, przez rozplakatowanie w miejscowości odpisów statutu w formie obwieszczenia.

Pozatem wyłożony został statut do publicznego wglądu w Urzędzie gminnym pokój 7-my, od dnia 15. marca 1934 r. Termin wyłożenia kończy się 31. maja 1934 roku.

Nowa-Wieś, dnia 10. maja 1934 r.

(—) F r y c

Obwieszczenie.

Uchwałą Zarządu tut. Kasy Chorych z dnia 6. kwietnia 1934 r. wyznaczono wybory do Zarządu tut. Kasy Chorych na

poniedziałek, dnia 4. czerwca 1934 r., od godziny 16-17, na sali restauracji „Strzecha Górnicza“ w Katowicach przy ul. Wandy nr. 7.

W terminie przepisany m. j. do dnia 7. maja 1934 r. godz. 13. wniesiono do tut. Kasy Chorych tylko po jednej liście kandydatów oddzielnie z grup pracodawców i ubezpieczonych.

Listy te Zarząd tut. Kasy na swem posiedzeniu z dnia 18. maja 1934 r. zbadał i uznał za ważne.

Ponieważ na listach tych umieszczono tylko tyle kandydatów ile ma być wybranych, dlatego zgodnie z § 9 regulaminu wyborczego, wybory do

Zarządu tut. Kasy Chorych wyznaczone na dzień 4. czerwca 1934 r. nie odbędą się i wszystkich kandydatów uważa się za wybranych.

Na podstawie § 19 wymienionego regulaminu podaje się niniejszem skład nowego Zarządu do publicznej wiadomości.

A. Lista pracodawców:

1. Aktywni:

Dr. Michna Andrzej, nacz. gminy, Szopienice,
Broll Jan, nacz. gminy, Welnowiec,
Kotzolt Fryderyk, kupiec, Nowa Wieś.

2. Zastępcy:

Kowol Adolf, kupiec, Siemianowice,
Michejda Józef, inżynier, Chorzów,
Krzyża Paweł, nacz. gminy, Kochłowice,
Sitko Konrad, „ „ Kończyce,
Zagórowski Romuald, mag. praw., Welnowiec,
Pieczka Leon, kupiec, Nowa Wieś.

B. Lista ubezpieczonych:

1. Aktywni:

Kucowicz Ernest, monter, Szopienice,
Wrzeciono Alojzy, asystent biur., Nowa Wieś,
Kulawik Konrad, tokarz, Nowa Wieś,
Peteja Paweł, księgowy, Siemianowice,
Michalczyk Romuald, funkcjonariusz, Siemianowice,
Szydło Hugon, elektrykarz, Chorzów,

2. Zastępcy:

Olszówka Jan, urzędnik, Siemianowice,
Kempny Franciszek, funkcjonariusz, Siemianowice,
Mazur Augustyn, urzędnik, Brzezinka,
Roter Paweł, asystent biur., Kochłowice,
Musioł Paweł, egzekutor, Kochłowice,
Pioskownik Karol, zast. restaur., Brzezinka,
Kuc Alfons, lutownik, Szopienice,
Jasiniak Franciszek, cukiernik, Siemianowice,
Rudnik Antoni, robotnik, Siemianowice,
Czaja Franciszek, szafarz, Nowa Wieś,
Markefka Augustyn, robotn. kolejowy, Szopienice,
Rzodeczko Antoni, robotnik, Brzezinka.

Katowice, dnia 24. maja 1934 r.

Zarząd

Ogólno.-Miejscowej Kasy Chorych
na powiat Katowice-Wieś.

Przewodniczący:

(—) Si w y.